

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב
עורך: מנחם ברוד

יש חדש

כינוס השלוחים העולמי

ביום רביעי השבוע נפתח בחצר הרבי מליובאוויטש בניו יורק הכינוס העולמי השנתי של שלוחי הרבי. משתתפים בו כשלושת אלפים וחמשי מאות שלוחים מרחבי העולם, ובהם כחמשי מאות שלוחים מישראל. לקראת הכינוס פרסם מרכז השלוחים כי מספר השלוחים ברחבי העולם עומד על 4325, והם מקיפים 86 מדינות ברחבי העולם. בארה"ב ובקנדה בלבד פועלים 960 מרכזי חב"ד, ומתברר שחב"ד היא הגוף המפעיל את המספר הגדול ביותר של קהילות בצפון אמריקה. השלוחים מציעים לבני קהילותיהם לשלוח עמם מכתבי בקשה לרבי, והם ינחו על הציון.

עצרת שלושים

בשבוע הבא ימלאו שלושים להסתלקותו של רבי יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל, שהרביץ תורה וחסידות לרבבות והפיץ אור בעולם כולו. עצרת השלושים וסעודת מצווה לזכרו תתקיים א"ה במוצאי שבת קודש פרשת חיי שרה, כ"ה במרחשוון (7.11), בשעה 8 בערב, באחוזת דניאל בנתיבות. מקומות מיוחדים לנשים. העלייה לציונו תהיה א"ה ביום ראשון, בשעה 8 בבוקר.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:29	5:02	5:18	4:38
5:28	6:02	6:11	5:34

המולד: אור ליום חמישי 6 בערב, 35 דקות ו11 חלקים
ראש חודש כסלו: ביום החמישי ובוים השישי

336 בתי חב"ד לשירותכם *3770 מוקד חב"ד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שלוחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס' 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

מהזקנים שבמרכז לצעירים שבצדדים

השלוחים האלה משנים את מפת העולם היהודי. הם נוגעים בליבם של מיליוני יהודים, מלבים את הגחלת ומקרבים אותם לאביהם שבשמים

שלוחים שזקנם הלבין ושלוחים צעירים. שינוי מפת העולם היהודי (צילום: חיים פרל)

הכל מכירים את התצלום הקבוצתי של שלוחי הרבי מליובאוויטש, שמתפרסם מדי שנה בשנה בתום הכינוס העולמי השנתי. משנה לשנה הוא גדל, ומופיעים בו עוד מאות שלוחים חדשים, שמצטרפים למעגל השליחות.

להם מניין בשבת. מזון כשר הם צריכים לייבא ממרחקים ולהקפיד. ועל אף כל הקשיים הם מלאי מרץ ושמחה. בכל שבת הם מארחים על שולחנם עשרות אורחים - סטודנטים, מטיילים או יהודים בני המקום. הכול במאור פנים, מתוך נתינה אמיתית, ובלו לבקש תמורה.

וגם זו נקודה שאינה ידועה כליכך: אותו זוג צעיר צריך גם להשיג את המימון לפעילותו. אנשים חושבים על 'שליח חב"ד' ובטוחים שיש איזו קופת ענק שנקראת 'חב"ד' והיא מממנת הכול. אז זהו, שלא. המוסדות המרכזיים מסייעים בתחילת הדרך, עוזרים להשיג מימון לפרוייקטים מיוחדים, אבל את המימון השוטף צריך השליח עצמו להשיג. הוא נדרש לגייס תומכים ושותפים ולמצוא את מקורות המימון לפעילותו.

תפילה וריקוד

הכינוס הזה ממלא את המצברים. אי אפשר שלא להתרגש כשרואים את אלפי השלוחים עולים על ציונו של הרבי המשלח, וכל אחד ואחד מביא עמו עשרות ומאות מכתבים שמסרו לידיו תושבי עירו. כאן מזילים דמעה, מתפללים ומבקשים, ובתום הכינוס יוצאים יחד בריקוד המפורסם והעוצמתי, המטעין את השלוחים במאגרי כוח ושמחה לעוד שנה של עשייה.

השלוחים האלה משנים את מפת העולם היהודי. הם בולמים את מגמות הטמיעה וההתבוללות. הם נוגעים בליבם של מיליוני יהודים, מלבים את הגחלת ומקרבים אותם לאביהם שבשמים. והם מצפים ומייחלים להשלמת היעד - הגאולה השלמה בקרוב ממש.

התצלום הזה משדר עוצמה. צבא גדול ומלוכד, הפרוש על פני כדור הארץ כולו. אלפים העוסקים בקירוב לבבות ובהחייאת היהדות. אבל התבוננות בפרטים מעלה עוד כמה וכמה תובנות והרהורים.

שליחות לכל החיים

בשורות הראשונות יושבים זקני השלוחים, שיצאו לשליחות לפני עשרות שנים. והם עדיין שם, אישי איש במקום שאלי שח אוהו הרבי. זה במרוקו וזה בוויסקונסין, זה ביוהנסבורג וזה בפילדלפיה, זה בטורונטו וזה בארגנטינה. זו תופעה שכמעט אין לה אח ורע בעולם. מקובל שאנשים יוצאים לתקופה כזאת או אחרת של שליחות, אבל כאן זו שליחות לכל החיים.

אותם שלוחים עטורי זקן לבן, שלפני עשרות שנים היו בודדים במקום שליחותם, עומדים כיום בראש מערכת מסועפת של חיי יהדות. תחתיהם פועלים שלוחים צעירים ונמרצים, שבונים עוד נדבך ועוד נדבך. בתי ספר, בתי כנסת, מקוואות טהרה, שיעורים, הרצאות, חוגים וכינוסים. זה מפעל חיים, הגדל ומתרחב מדי שנה בשנה.

משם כדאי להפנות את המבט אל שולי התצלום. שם עומדים שלוחים צעירים, שיצאו למשימתם בשנים האחרונות. כשאתה מדבר איתם אתה קולט את גודל מסירות הנפש הנדרשת מהם. זוגות צעירים, עם ילדים רכים, המתגוררים במקומות נידחים. הילדים לומדים בבית ספר אינטרנטי. חבריהם לספסל הלימודים מרוחקים מאות ואלפי קילומטרים מהם.

יש מהשלוחים האלה שאינם יודעים אם יהיה

אברהם ושרה וכוח נעורים

לפרש את פשוטו של מקרא. הלוא השאלות האלה מתעוררות אצל כל מי שלומד את הפרשה, ומדוע אין רש"י משיב עליהן?

נס מתמשך

אלא שרש"י אינו צריך להסביר דבר, מפני שההסבר טמון בדבריו לעיל על הנס שאירע לשרה: "היניקה בנים שרה". שם רש"י מסביר שהנס שהתחולל לשרה בלידת יצחק גרר ניסים רבים, ואחד מהם היה שהיניקה תינוקות רבים – למעלה מדרך הטבע.

מכאן שנס לידת יצחק לא היה חד-פעמי, אלא נס מתמשך, ששינה את טבעם של אברהם ושרה והעניק להם כוח נעורים. לכן אין כל חידוש בכך שלאברהם נולדו עוד שישה ילדים בהיותו בן מאה וארבעים שנה. זה לא היה נס חדש, אלא המשך של נס לידת יצחק, שפעל שינוי בטבעם של אברהם ושרה והעניק להם כוחות חדשים.

(התוועדות תשמ"ה, כרך א, עמ' 659)

אמרת השבוע

לרצות ולהיות

אחד משלוחי הרבי מליובאוויטש רצה מאוד לנסוע לחודש החגים אל הרבי. הוא שאל את הרבי ונענה שעליו להישאר במקומו ולהיות עם בני קהילתו.

משפחתו של השליח, המתגוררת בניו-יורק, קיבלה את המענה באכזבה, כי גם היא השתוקקה שבנה ומשפחתו יחגגו עמה את החגים. אביו של השליח ניגש אל הרבי ואמר שבנו רוצה מאוד להיות אצל הרבי בחגים.

השיב הרבי: "לרצות – הוא צריך לרצות להיות כאן, אבל להיות – עליו להיות שם".

פתגם חסידי

"כבר סיימו את כל ענייני העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – ועכשיו עבודת השליחות היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש!" (הרבי מליובאוויטש)

שרה, פי ילדתי בן זקנניו.

נמצא שלידת יצחק הייתה נס על-טבעי גם מבחינתו של אברהם, בן המאה. והנה בפרשתנו התורה מספרת בפשטות גמורה שארבעים שנה לאחר מכן, כשאברהם היה בן מאה וארבעים שנה, נולדו לו שישה בנים מאשתו קטורה!

לשם מה הנס

גם צריך להבין את הצורך בנס הזה. הנס של לידת יצחק היה נחוץ, שכן הקב"ה הבטיח לאברהם הבטחות על זרעו, ומשנולד יצחק אמר הקב"ה "כי ביצחק יקרא לך זרע". לכן הנס הזה היה נחוץ למימוש הבטחת הקב"ה לאברהם. אך כאן מדובר בבניה של קטורה, שעליהם נאמר בהמשך "וישלחם מעל יצחק בנו". אם כן, מדוע עשה הקב"ה נס מיוחד שהללו ייוולדו?

מפתיע עוד יותר ששאלות פשוטות אלה אינן זוכות להתייחסות מצד רש"י, שבא

בסוף פרשתנו מסופר שאברהם אבינו נשא עוד אישה: "ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה". מעיון בפסוקים הסמוכים אנו למדים שנישואי אברהם וקטורה היו מיד אחרי נישואי יצחק ורבקה. מכאן שאברהם אבינו היה אז בן מאה וארבעים שנה.

החשבון פשוט: יצחק נשא את רבקה בהיותו בן ארבעים שנה, כפי שנכתב בתחילת פרשת תולדות; ומכיוון שאברהם הוליד את יצחק בהיותו בן מאה, הרי שעתה היה בן מאה וארבעים.

בנים בגיל מאה וארבעים?!

הדבר מעורר שאלה גדולה: בפרשיות הקודמות התוודענו לנס הגדול שבלידת יצחק. זה היה נס על-טבעי לא רק מבחינת שרה, אלא גם מבחינת אברהם, כפי שאמרה שרה: "אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן". גם כשנולד יצחק אמרה שרה בהשתאות: "מי מלל לאברהם, היניקה בנים

מן המעיין

שליחות אליעזר | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

לא לעסקי שידוכים

"לא תיקח אשה לבני מבנות הכנעני" (בראשית כד, ג). כנעני מלשון סוחר. לא תיקח אשה ליצחק מאלה שעושים עסק בשידוכים, שהעיקר אצלם הוא המוהר, הנדוניה וכדומה.

(עוללות אפרים)

כל העתיד

"וכל טוב אדוניו בידו" (בראשית כד, י). בשליחות זו, למצוא אישה ליצחק, הופקד בידי אליעזר "כל טוב אדוניו" – כל אושרו ועתידו של אברהם. הכול תלוי בדמות הכלה שיביא אל ביתו, האם יהיו בה ממידותיה של שרה אימנו, או שמא תהיה חלילה מרשעת ותמרר את חייו לעת זקנתו.

(עיטורי תורה)

פירות טריים

"ואבוא היום אל העיין" (בראשית כד, מב). מפרש רש"י: "היום יצאתי והיום באתי, מכאן שקפצה לו הדרך". כיצד היה בידו לשכנעם שאמנם כך היה? – ב"מגדנות נתן לאחיה ולאמה". מפרש רש"י: "מיני פירות". ובעניין פירות אומרים חז"ל שאפשר על נקלה להבחין אם נקטפו מהעץ בו ביום.

(רבי עקיבא קורניצר מקרקוב)

אמירת אמת

"ויאמר, עבד אברהם אנוכי" (בראשית כד, לד). על-פי רוב שדכן חוטא בקצת דברי שקר והגזמה, ומתוך שאיפתו לקרב את שני הצדדים זה לזה הוא ממציא סיפורים שלא היו ולא נבראו. לכן אליעזר השדכן הכריז: דעו, עבד אברהם אנוכי, ואיש מאנשי אברהם אינו דובר שקר.

(כפליים לתושייה)

מידה טובה

"וירץ העבד לקראתה" (בראשית כד, יז). מפרש רש"י: "לפי שראה שעלו המים לקראתה". אחרי שאליעזר ראה מופתים גלויים כאלה לשם מה היה עוד צריך לבדוק אותה אם היא גומלת חסדים? מכאן שמידה טובה אחת עולה על מאה מופתים וניסים.

(רבי יחזקאל מקוזמיר)

שושנה בין החוחים

לשם מה נעשה לאליעזר נס שקפצה לו הדרך? אלא שכל זמן שרבקה לא הייתה ראויה להינשא הייתה בבית לבן, אך כשמלאו לה שלוש שנים ויום אחד ונעשתה ראויה להינשא ליצחק, בו ביום שלח אברהם את אליעזר לבית לבן כדי להוציא את השושנה מבין החוחים, וכדי שלא תשהה שם אפילו יום אחד מיותר. לכן נעשה לו נס וקפצה לו הדרך.

(הרבי מליובאוויטש)

מפגש בטרמינל

יום קיצי בשנת תשס"ח. הרב מנחם מענדל אואקי, שליח חב"ד בסין שבצרפת, ישב במשרדו ועבר על הדואר האלקטרוני. הודעת דואר אחת הייתה חריגה.

כותבת ההודעה הציגה את עצמה כאישה יהודייה המתגוררת במיאמי שבארצות הברית. "אני ילידת צרפת", כתבה, "ואבי מאושפז במרכז הרפואי בסין. לצערי אני יכולה לבוא לבקר, וכעת אמרה לי אימי כי הרופאים קבעו שימיו ספורים".

האישה ביקשה בקשה אישית: "אודה לך מאוד אם תואיל לגשת אליו ולבקרו. אבי איננו אדם דתי. אם להיות כנה, הוא אף התנגד לדת. אך יהיה לי עצוב מאוד אם ייפרד מן העולם בלי תפילה. אולי אתה תצליח לפתוח את ליבו".

הרב אואקי הכיר היטב את המרכז הרפואי. הוא מתגורר לא הרחק ממנו. בקשתה של האישה ריגשה אותו. מיד נסע למקום ומיהר לחדרו של האיש. החולה שכב על מיטתו ולצידו ישבה אשתו. שניהם נראו בודדים ועצובים.

הרב אואקי פתח עמהם בשיחה. הוא הציג את עצמו, ולאחר שהתעניין בשלומן של האיש הציג לו להניח תפילין. האיש לא היה יכול לדבר מרוב חולשתו, אך הניע קלות את ידו לאות הסכמה.

שמחה מהולה בהתרגשות מילאה את הרב אואקי. הוא כרך את רצועות התפילין על ידו של החולה, הניח על ראשו את התפילין של ראש, ואז אמר במקומו את פרכת 'שמע ישראל'. כשסיים, חלץ את התפילין וקרא לפני החולה את הוידוי. אלה היו רגעים לא קלים, אך הוא חש שהם גורליים ליהודי הזה.

כשסיים, נפרד לשלום מהחולה ומרעייתו והשאיר לה את כרטיס הביקור שלו. האיש היה חלוש מאוד, אך הרב אואקי הצליח לזהות בעיניו זיק של התרגשות והכרת תודה.

כעבור כמה שעות טלפנה אליו רעייתו של החולה. "בעלי נפטר לפני זמן קצר", אמרה לרב בקול חנוק. "אני מבקשת להודות לך על ביקורך".

הוא כתב לבת במיאמי על שאירע, וכעבור זמן קצר קיבל ממנה מכתב תודה. האישה הוסיפה פרטים על אביה: "הוא היה פרופסור למתמטיקה, וכל ימיו התנגד נחרצות לדת. הדבר הסב לי צער עמוק. אני

שמחה שלפחות זכה לפטירה יהודית, אך את ליבי ממלא ספק אם אמנם התעורר בליבו דבר מה אמיתי לפני מותו. אני יודעת שעשית את המיטב, אך אני מצפה לסימן כלשהו משמים שיניח את דעתי".

האישה סיימה בשאלה מה לדעתך תוכל לעשות לעילוי נשמת אביה, והרב הציג לה לתרום לצדקה לעילוי

נשמתו. כך עשתה.

שנה חלפה. בקיץ הבא נסע הרב אואקי לאישי את בית חב"ד בשדרת שאנו אליזה בפריז. בוקר אחד צלצל הטלפון בבית חב"ד. הדוברת מעברו השני של הקו הייתה שליחת חב"ד בדרום אפריקה, ובפיה בקשה:

"אנחנו זקוקים לעזרתך. הזמנו מרצה

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

שלוחים של הקב"ה

הפעילות להכנת העולם לגאולה קיבלה אצל הרבי מליובאוויטש הגדרה מרכזית – שליחות. המשמעות הפשוטה של שליחות היא יציאתם של זוגות צעירים לקצווי תבל, כדי להקים שם מרכזי תורה ויהדות, ולהיות אבן שואבת להמוני יהודים המצויים במקומות מרוחקים, תרתי משמע. אולם פעמים רבות הדגיש הרבי שמושג השליחות רחב הרבה יותר, והוא חל על כל יהודי.

"לאמיתו של דבר כולם שלוחים של הקב"ה", אמר הרבי (ספר השיחות תש"ג כרך א, עמ' 158). כל יהודי "הוא שלוחו של הקב"ה, לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, עלי ידי קיום תרי"ג מצוות התורה... אלא ששליחות זו (אצל כל בני האדם וכל הנבראים בעולם) יכולה להיות בהעלם קצת על כל פנים, ותפקידם של השלוחים – אלה שנתמנו להיות שלוחים בפועל – לגלות אצל כל אחד ואחד... שהם שלוחים של הקב"ה, ולעוררם ולפעול עליהם למלא תפקידם ושליחותם בפועל ממש".

מי במרכז

רעיון השליחות נוגע קודם כול לדרך שבה היהודי תופס את עצמו ואת מהות חייו בעולם הזה. יש מי שסבור כי הוא חי בעבור עצמו, כדי להגשים את שאיפותיו. הוא בהחלט יהודי ירא שמים, ולכן הוא מרגיש חובה לתת לקב"ה את 'חלקו' – הוא מקדיש בכל יום כמה שעות לתפילה וללימוד תורה, מפרש מעשר מרווחיו, נזהר מלעבור על איסורי התורה וכיוצא בזה; אולם במרכז חייו עומד הוא עצמו.

שליחות משמעותה שאינני אדם לעצמי אלא שליח. מה שקובע בעבורי אינו מה טוב לי ומה נעים לי, אלא מה ישיר את מטרת שליחותי. גישה זו משנה לגמרי את כל השקפת עולמו של האדם. ההחלטה על כל דבר בחייו מתקבלת על-פי אמת מידה אחת – באיזו מידה הדבר ישיר את מטרת שליחותו. כך הוא מקבל החלטות הנוגעות למקום מגוריו, עיסוקו וכדומה, כשלנגד עיניו מטרה אחת – למלא בדרך הטובה ביותר את שליחותו בעולם.

וכך כותב הרבי (לקוטי שיחות כרך כג, עמ' 450): "אודות מקום דירת האדם – הקובע בזה הוא לא איפה יהיה לו נעים יותר וטוב יותר, אלא איפה יוכל לעשות יותר מעשים טובים ואיפה זקוקים יותר לעזרתו. ובדוגמת רופא כפשוטו – שצריך לקבוע דירתו במקום שזקוקים יותר לעזרתו, ולא במקום אשר מקווה שיהיו חייו נוחים יותר. ובאמת – הרי כל אדם צריך 'לרפאות' סביבתו, להביא בה 'אור' וקדושה יותר, ובנוגע ליהודים – כל אחד ואחת מהם תפקידו הראשוני והעיקרי – להביא בסביבתו יהדות יותר".

ייעוד חיים

מובן שהשליחות חלה גם על היציאה מד' אמותיו כדי להביא את אור היהדות ליהודי שני. כאן זו שליחות במובן נוסף – היהודי נשלח ממקומו והולך למקום שבו נדרשת פעולתו. יש יהודי שעושה שליחות זו באורח מזדמן או מפעם לפעם; פעם או פעמיים בשבוע הוא יוצא מד' אמותיו ומקרב עוד יהודי לה' ולתורתו; ויש מי ששליחות זו היא כל הווייתו והוא רואה בה את ייעוד חייו.

הגדרה מעניינת מגדיר הרבי את השליחות (תורת מנחם כרך כט, עמ' 89): "השליחות היא דווקא במקום שבו אין הוא רוצה להיות. דווקא שם יבצע את מה שרוצים ממנו". אלה הם השלוחים, מי שמקדישים את כל עתותיהם, כוחם ומרצם למילוי השליחות.

וכך הרבי מגדיר את 'השלוחים': "אלו שזכו, שמתוך עם ישראל גופא נבחרו להיות שלוחים של נשיא דורנו, שכל עבודתם, בכל המעת לעת כולו, מוקדשת למילוי שליחותם בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ובהבאת הגאולה" (ספר השיחות תשנ"ב כרך א, עמ' 109).

מניוירוק, להרצות כאן לפני נשים. היא נחתה בחניית ביניים בנמל התעופה שארל דהגול בפריז, אולם החמיצה את טיסת ההמשך לדרום אפריקה. אין לה מזון כשר ואין היא דוברת מילה בצרפתית. האם תוכלו לאסוף אותה אליכם, ואת ההרצאה תעביר מחר באמצעות שיחת וידאו משודרת?".

הרב אואקי הביע רצון לסייע, אך כשהציץ בשעונו הבין שיש בעיה: בעוד זמן קצר הוא אמור למסור את שיעורו השבועי, ואם ייסע לנמל התעופה, הוא עלול להחמיץ את השיעור. בכל זאת החליט לצאת לנמל התעופה, בתקווה שיאתר במהרה את המרצה, שאינו מכיר כלל.

בהגיעו לנמל התעופה גילה לצערו כי הכניסה לאולם מקבלי הפנים חסומה עקב חפץ חשוד. "רק זה היה חסר לי", הרהר. הוא פנה לאולם הטיסות היוצאות, ומשם ירד במעלית לאולם מקבלי הפנים.

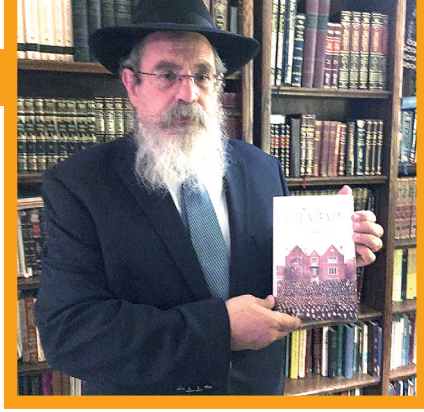
עם היכנסו לאולם ניגשה אליו אישה זרה ובירכה אותו לשלום בצרפתית. "אתה מחב"ד?", שאלה. הרב אואקי הבין כי זו איננה האישה שהוא מחפש, אך האישה אמרה מיד: "יש כאן אישה מחב"ד שזקוקה לעזרה". היא הנחתה את הרב אואקי אל המרצה מניוירוק. "אני תלמידתה לשעבר", הצביעה הצרפתייה על המרצה.

הרב אואקי השתאה מצירוף המקרים, אך זו הייתה רק הקדמה להשגחה הפרטית המדהימה שגילה כעבור דקה. התברר כי הצרפתייה אינה אלא אותה אישה ממיאמי שכתבה לו אשתקד בעניין לאביה. "אינני מאמינה", קראה האישה בהתרגשות. "אתה הרב אואקי... היום בדיוק חל יום השנה לפטירתו של אבי, ובאתי לצרפת כדי לעלות על קברו!".

פתאום עלה חיזורו על פניה. היא פרצה בבכי. זמן רב התייפחה, והמרצה, מורתה לשעבר, ניסתה להרגיעה. "כעת אני מבינה למה זה קרה", מלמלה.

"אתה זוכר שכתבתי לך על הספקות שניקרו בליבי אם אמנם אבי התעורר בתשובה לפני פטירתו?", הסבירה את פשר בכייה. "כבר שנה שלמה אני אכולה סימני שאלה. אני תוהה אם עשיתי דיי בעבורו. עכשיו קיבלתי אות שמים כי תשובתו של אבי התקבלה. הקב"ה סיבב את הדברים כך שאפגוש אותך כאן. כעת אני יכולה לעלות על קבר אבי בלב שקט", סיימה בטרם נפרדה מהרב אואקי ומהמרצה הניוירוקית, שהייתה עדה לדרכה המפתיעה.

השליח שמגלה את הסוד

תקווה לנוכח המשבר. הרב אליעזרי

של חב"ד, מה הם הרעיונות שמניעים את השלוחים, ואיך השליח מאזן בין רצונו לחיות חיי תורה ולהתנהג בדרך החסידות כשהוא חי בקהילה שאורח חייה שונה מאוד מזה".

התעוררות של צעירים

את הספר החליט לכתוב בעקבות תחושתו שחוקרים חיצוניים לא ממש הבינו את המפעל שחולל הרבי. "חשבתי שהגיע הזמן לספר את הסיפור האמיתי, ולהציגו לפני הציבור לעומק", אומר הרב אליעזרי. "אבל אני מכוון לא רק לחוקרים ולאנשי אקדמיה, אלא לכלל הציבור, ובפרט לדור הצעיר שמכיר את חב"ד כתנועה מצליחה ואינו מבין איך הגענו עד הלום".

לצד שליחותו בעירו עומד הרב אליעזרי בקשר עם ארגונים יהודיים בולטים ונחשף לנתונים מקיפים על מצב היהדות. "יהדות אמריקה נתונה במשבר", הוא אומר. "שיעור ההתבוללות בקרב היהודים שאינם אורתודוקסים מגיע ל-71 אחוזים. עם זה, סקר שערכה הפדרציה היהודית במיאמי אשתקד העלה כי 47 אחוזים מקרב היהודים שמתחת לגיל 35 השתתפו בפעילויות חב"ד, וזאת כאשר 20 אחוזים בלבד מהם הצהירו על עצמם אורתודוקסים. זה הדור החדש, שפוגש את שלוחי חב"ד בקמפוסים ובקהילות, והדבר נותן תקווה".

בוועידת הפדרציות היהודיות בצפון אמריקה, שתקיים בווינגטון בשבוע הבא, ינאם במושב המרכזי הרב דוד אליעזרי, שליח חב"ד ביורבה-לינדה שבמחוז אורנג' בקליפורניה, בכותרת: "מה קבוצות יהודיות אחרות יכולות ללמוד מחב"ד?". זאת בעקבות ספרו המצליח, 'הסוד של חב"ד', שהשיק לפני כמה שבועות, ושמאז הספיק לזנק לרשימת רבי המכר.

את הספר, באנגלית, כתב הרב אליעזרי בניסיון לחשוף את סיפור ההצלחה של שליחות חב"ד שאין לו אח ורע. ב-432 עמודים סוקר הרב אליעזרי את התופעה, באמצעות ראיונות עם יותר ממאתיים שלוחים, מנהיגי קהילות, אנשי אקדמיה, עיתונאים ומנהיגים פוליטיים.

לפצה את החידה

"אני יצאתי בשנות ה-70 המוקדמות", מספר הרב אליעזרי. "מפעל השליחות החל לצמוח, אבל עדיין היה קטן למדי. בספר אני מנסה, מהמקום האישי שלי, כשליח שיצא לשליחות באותן שנים, לפצח את החידה הגדולה: איך הרבי לקח קבוצה קטנה של חסידים והצליח באמצעותה לשנות את העולם היהודי".

"אני מספר לקוראים איך הרבי עורר השראה בחסידים לעזוב את המשפחה והחברים ולחיות כל חייהם בעיר רחוקה. מה 'המודל העסקי' "

התופעה מסקרנת

הרב אליעזרי מרבה לפרסם מאמרים באמצעי התקשורת בארה"ב. "כתיבת טור נותנת לך הזדמנות להגיע לקהל גדול הרבה יותר", הוא מסביר.

השבוע, בכינוס העולמי של שלוחי הרבי, יספר הרב אליעזרי לחבריו על ההדים שעורר ספרו. "הספר נמכר בחנויות ספרים יהודיות ולא יהודיות, והוא מוכיח שתופעת שליחי חב"ד מסקרנת רבים", הוא מסכם.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

מהאבלים להיות ש"ץ.

באשר לעליית מפטיר לא ניתנה הוראה דומה, ואף שהדבר רצוי, הרי אם יש קושי, יש לקבל עלייה אחרת. כך גם באשר לקריאה בתורה, שהמנהג המקורי היה שהאבל יקרא הכול, ולמעשה הייתה ההוראה לקרוא רק בקריאות ימי שני, חמישי ומנחת שבת. כל זה, כמובן, בתנאי שהאבל יודע לקרוא בתורה כראוי.

אדמו"ר הזקן פסק: "חובה היא על הכול לשמוע ההפטרות כמו הפרשה שבספר תורה", ולכן אין להעלות למפטיר אלא מי שיוודע לקרוא היטב את ההפטרות (ואף אין לסמוך על כך שהקורא בתורה יקרא בעבורו). מכאן שאם אין האבל יודע לקרוא את ההפטרות היטב - יעלה לעלייה אחרת, וזוהי יקיים הן את ההלכה הן את כבוד הנפטר.

מקורות: רמ"א יו"ד ס"ט ש"ע. שו"ע אדה"ז סי' רפד ס"ט וסי"א. כף החיים סי' נ"ק ו. ספר המנהגים - חב"ד עמ' 77. שלחן מנחם ח"ג עמ' ב' וו"ה (יו"ד) עמ' שה. 'תורת מנחם - מנחם ציון' ח"ב עמ' 481.

פינת ההלכה

קדיש ומפטיר לאבל

שאלה: אבל שבא למניין אחרי שכבר התחילו 'הודו', האם הוא רשאי לומר שם את קדיש דרבנן שאומרים קודם 'הודו'?

תשובה: קדיש זה הוא מתקוני התפילה, ואם כבר אמרו אותו, אין מקום שהאבל יאמרנו שוב. אך אם הקדיש לא נאמר, כגון שלא היה מניין כשהתחילו 'הודו', ועדיין עומדים קודם 'ברוך שאמר', צריך לומר משנת 'ר' חנניה בן עקשיא" וכדומה, כדי לומר אחריה קדיש דרבנן. אם המניין התאסף רק אחרי 'ברוך שאמר' יכול רק אבל לומר את הקדיש (ולא אדם אחר).

שאלה: האם האבל חייב לעלות למפטיר?

תשובה: הרמ"א פסק שהתפילה לפני העמוד חשובה יותר מאמירת הקדיש. לכן הורו אדמו"רי חב"ד להתחלק לכמה מניינים כדי לאפשר לכל אחד ואחד

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

סיפורים שאוהבים!

הכרך השני של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע'

70 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 352 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020